

Rakas Pekka!

Tasta silen, eskadroonan
 päivästäjän kuolinattomuuden
 takia, sain kirjeesi, jo 22 p:nä
 7. k. päivätyä. Euhän tarvitse
 sanoa, että aina on hyvin tervetulle
 ta saada viestejä oloistan ja kkois-
 tasi, euhän, että kirjeesi tällä
 erää oli tavallaan hiukan omi-
 tuinen, Mahdollisesti siunlla,
 mainitessasi Oskari kirjeesi,
 ei ole ollut mitään sivunajabua:
 "euhän sinä, Auto?" Mutta kuitenkin
 kin kaikiteuten katson itseni
 jähötetulen virkkamaan pari sa-
 naa "kantani" selvityksesi.
 Suelluami läpi kirjeesi, ha-

Tui muusta välttämättömän halu
asettua tuomitsemaan pertoonaan
ja toimiasi. Kuitenkin on muusta
muutamia vaikutelmia, joita en
saata resonanssata pois. Nes
myt seuraavasta Piinulle ilmaisen
parhaasta päästä ^{vain} siksi, että tie-
täisit, mitä minä asiasta ajattelen.

Kuten muistat, jouduin
tilapäisesti kummittelemaan muu-
atta esitellessäni Teos. kirjastossa.
Minä sanon pittelemällä, että
se minun ei tuluyt miellyttä-
vä vaikutelma. Muusta tuntuu,
että Piinä aivan liian suurella
varmuudella väitit asioita, joita
sinulla kuitenkaan ei ole eikä
saata olla epäilemättömän tietoa.
Vaativathan toki nuo suuret
elämäntekopynykset niin kovin,
kovin hellävaroisista ja hienotun-
teista käsitteilyä, että joka saun

niistä, jotka ei ole kultavaa 'alla pun-
nitti, vaikuttaa kuin gnyfytydenlouk-
kaus. Oisii mieliiy? nähdä Siunon
enemmän resignarattua etijää
kuin saarnamiestä, joka kuuluu lög-
taneisiin. Miksi tahtoo uskoa kaik-
ki ratkaisuun? Kävi sydämellä,
olatto siltä loppukatsaustoon, mi-
varma? Siinä ykymäri varma
asiasta, jonka ^{edessä} ~~substanti~~ kokonainen
ihmiskunta seisoo epätoivoina!
Et tarvitse ottaa pahaksi, että
minusta tuntuu siltä kuin Siin
teorittiseraainto - siltä etä kuulu,
etten puolimalla kaikesta havain-
nut Siunon siltä, jota katvon
kenties arvokkaimuaksi; häntä,
joka taistelee ja koettaa paron-
tansa, gvaantum satistansa.

Paikka, joka minun teli-
koviin vastemmistiseen, vaikute-
man, oli suurenteleva käsitte-

sen teosoofin teitäänkin ja kuo-
nunkuuta Suomessa. Sanoit
seuraavan työn: "Suomen hen-
kinen karma on meidän teo-
soofin käsissä, Suomen
henkisen ~~el~~ elämän ~~elämä~~
työ tai taantuminen riippuu mei-
tä teosoofista. Pentäkäs olka-
me valoja, esimerkkejä meille!"
Vastantuntuani silloin tuli ajatel-
leeksi: "Osi teidänkäs, jotta tönnä
istätte, teidänkäs käsissä on meidän
muiden karma!" Toitelen omasta
puolestani en yleensä voi ty-
vaksyä tuollaisia käsityksiä, e-
ttäillä muka elämä eletään
meille esimerkiksi Milesi
Taktin niin suurta: toistan
valon ihmiskunnalle meille?
Minusta nähdä useasti juuri
nillä, jotka eivät niin suurin
teudo, työn paljo enemmän

sisältöä ja arvokasta. —

Sen pituinen sa.

Lausun olla varma siitä,
että sinä olet oivaltanut, että
ole tahtonut olla opastajana
eikä kirkkoneksi. Arvelin vain,
asian näin tulleena tavallan pu-
heeksi, että minun suuren kaiki-
kea piti olla vilpiltä. Ja minusta
näyttää, että juuri keskeväinen
vilpittömyys onkin omaansa py-
rentämisen ymmärtämyksi puo-
lelta ja toiselta, piteneväisyyden
väärinkäily voi tuoda ilmi
sitten aiti tietymättömiä liet-
tymäköitä.

Toivottaa sinulle onnellis-
ta uutta vuotta, tavallan niin
merkittiseksi vuodeksi, ~~ka~~ vuo-
sadan ensimmäiseksi, püröä
vanku yltävän tulo.